

Sygn. akt VI Gz 99/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. w Toruniu

w postępowaniu uproszczonym

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) BELGIUM N.V. z siedzibą w L.

przeciwko J. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 7 stycznia 2016r., sygn. akt V GNC 3118/14

postanawia

- 1) odrzucić zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 1 (pierwszym),
- 2) oddalić zażalenie w pozostałej części,
- 3) zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty (pkt. 1) i odrzucił sprzeciw (pkt. 2). Sąd pierwszej instancji podkreślił, że odpis nakazu zapłaty oraz odpis pozwu zostały doręczone pozwanemu przez awizo na adres wskazany w pozwie.

W dniu 25 marca 2015 r. Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty oraz wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, na podstawie art. 168 k.p.c. Pozwany podał, że odpis nakazu zapłaty nie został mu prawidłowo doręczony, wobec tego nie miał możliwości zapoznania się z wydanym nakazem zapłaty i treścią pozwu. Zdaniem pozwanego, powód wskazał w pozwie nieaktualny adresu prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ pozwany już w dniu 15 maja 2013 r. wystosował do powoda pismo z wnioskiem o przesyłanie korespondencji na adres zakładu w J.. W związku z czym nie dochowanie ustawowego terminu do wniesienia sprzeciwu nie było przez pozwanego zawinione.

Nadto pozwany twierdził, że powód wystawiał faktury na adres podany przez pozwanego w piśmie z 15.05.2013 r. Pozwany dowiedział się o wydanym nakazie zapłaty dopiero z pisma Komornika Sądowego z dnia 10 marca 2015 r.

Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że do sprzeciwu dołączono m.in. kserokopię pisma z dnia 07.05.2013 r., z którego treści wynika, że J. K. informował kontrahentów, iż z dniem 15.05.2013 r., prosi o przesyłanie korespondencji na adres: (...) - (...) J.; ul. (...).

Z treści pisma nie wynika do kogo było adresowane, natomiast pozwany informował jednocześnie, że adres siedziby firmy pozostaje bez zmian.

Pismo zawierające sprzeciw zostało nadane w Urzędzie Pocztowym w dniu 25.03.2015 r. a termin do wniesienia sprzeciwu upłynął w dniu 05 listopada 2014 r.

W odpowiedzi na wezwanie Sądu Rejonowego, pozwany w piśmie z dnia 18 sierpnia 2015 r. stwierdził, że nie posiada dowodu doręczenia powodowi pisma z dnia 07.05.2013r., jednakże bezsporne jest, że powód skutecznie odebrał pismo pozwanego, albowiem wystawiał faktury na adres pozwanego w J..

Jednocześnie pozwany oświadczył, że nie zgłosił zmiany głównego miejsca wykonywania działalności, a powód wiedział o aktualnym i jedynym adresie pozwanego do doręczeń.

W ocenie Sądu pierwszej instancji wnioski o przywrócenie terminu nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd ten stwierdził, że adres prowadzonej działalności w B. nadal widnieje w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Natomiast z treści pisma z dnia 07.05.2013 r. wynika, że adres firmy pozostaje bez zmian, a adres w J. jest adresem korespondencyjnym.

Sąd Rejonowy podkreślił, że warunkiem uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej jest wykazanie przez stronę, że pomimo całej swej staranności nie mogła czynności dokonać w terminie, a więc, że zachodziła niezależna od niej przeszkoda. Przeszkoda taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku, przy ocenie braku winy, jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę, należy uwzględniać wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swe własne życiowo ważne sprawy.

Uchybienie w tym względzie, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem narusza obiektywny miernik staranności i stanowi podstawę do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, skoro nawet lekkie niedbalstwo świadczy o zawinionym niedokonaniu czynności w terminie.

Przedsiębiorca jest zobowiązany do szczególnej staranności i dbałości o swe sprawy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej wzmiankowanych przepisów oraz art. 504 par. 1 k.p.c., Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji (k.75 - 76).

W zażaleniu pozwany zaskarżył postanowienie w całości.

Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu obrazę przepisów postępowania, tj.:

1) art. 133 § 1 k.p.c., 135 § 1 k.p.c. polegające na ich niezastosowaniu, a w konsekwencji przyjęciu, że doręczenie zastępcze dokonane na adres wskazany w (...), jako adres prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej było prawidłowe i skuteczne,

2) art. 139 § 3 k.p.c., polegające na błędnej jego wykładni poprzez przyjęcie, że przepis ten umożliwia skuteczne doręczenie zastępcze w przypadku nie dokonania przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą

aktualizacji danych dotyczących miejsca zamieszkania i adresu wpisanych do (...), gdy tymczasem w (...) nie ujawnia się miejsca zamieszkania i adresu przedsiębiorcy,

3) art. 168 § 1 k.p.c. polegające na jego niezastosowaniu i odmowie przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu,

4) art. 504 § 1 k.p.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i odrzucenie sprzeciwu, mimo że uzasadnione było przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

W związku z tym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości (k. 83-85).

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o oddalenie zażalenia jako bezzasadnego i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odnośnie do punktu pierwszego, to począwszy od postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r. (I CKN 367/99, OSNC 2000, nr 3, poz. 48) w judykaturze tego Sądu utrwalił się pogląd, że na postanowienie sądu pierwszej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia zażalenie nie przysługuje. Nie oznacza to oczywiście, że postanowienie sądu pierwszej instancji odmawiające przywrócenia terminu do wniesienia środka zaskarżenia wymyka się spod kontroli instancyjnej; jest inaczej, postanowienie to, jako niezaskarżalne, należy bowiem do kategorii postanowień, o których mowa w art. 380 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., a więc – na wniosek strony – może być skutecznie zwalczane w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu środka zaskarżenia, jeżeli miało wpływ na rozstrzygnięcie w tym postanowieniu zawarte.

Ponieważ pozwany, mimo że był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżył w całości postanowienie z 7 stycznia 2016 r., również w części oddalającej wniosek o przywrócenie terminu, zażalenie należało w tym zakresie odrzucić na podstawie art. 373 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W związku z zaskarżeniem także postanowienia odrzucającego sprzeciw, należało odnieść się do sformułowanych przez pozwanego zarzutów.

Stanowisko Sądu a quo dotyczące oddalenia wniosku o przywrócenie terminu nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Rozpoznając zarzuty sformułowane przez skarżącego wobec tego rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy uznał je za chybione. Wprawdzie rację ma skarżący, że niewskazanie w pozwie miejsca i adresu zamieszkania pozwanego będącego osobą fizyczną, jest brakiem formalnym pozwu. Słusznie też wskazał, że pozew przeciwko osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą doręcza się na adres jej zamieszkania. Jednakże wobec tego, iż w sprzeciwie od nakazu zapłaty, będącym pierwszym pismem w sprawie, pozwany sam wskazał ten sam adres, co powód w pozwie, to należało uznać, że odpis nakazu zapłaty i odpis pozwu zostały prawidłowo doręczone. Fakt niedoręczenia na adres zamieszkania został podniesiony przez pozwanego dopiero w zażaleniu. W sprzeciwie i wniosku o przywrócenie terminu zarzucił, iż powód nie wskazał Sądowi adresu do korespondencji w J., który pozwany podał powodowi w piśmie z 15 maja 2013 r.

Analizując treść wniosku o przywrócenie terminu i zażalenia należało uznać, iż pozwany składa sprzeczne oświadczenia co do adresów prowadzonej działalności gospodarczej. Podkreślić należy, iż w postępowaniu egzekucyjnym pozwany osobiście odbierał korespondencję od komornika pod adresem podanym w pozwie (k.78 - 79).

Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia i poparł je rzetelną analizą ujawnionych w sprawie okoliczności, dochodząc do trafnej konkluzji o nieuprawdopodobnieniu przez skarżącego braku zawinięcia w uchybieniu terminowi do wniesienia sprzeciwu. Sąd Okręgowy argumentację Sądu I instancji w całej rozciągłości więc podziela i przyjmuje za własną, czyniąc integralną częścią swojego stanowiska i uznając za zbędne ponowne szczegółowe przytaczanie tych samych motywów w tym miejscu.

Nie ulega wątpliwości, iż przedsiębiorca należycie dbający o swoje interesy, powinien zabezpieczyć prawidłowy odbiór przychodzącej do niego korespondencji.

Słusznie Sąd Rejonowy stwierdził, że przedsiębiorca jest zobowiązany do szczególnej staranności i dbałości o swe sprawy. Zaniedbanie zgłoszenia zmiany adresu we właściwym rejestrze, obciążają stronę, a zatem nie uwalniają strony od winy w niezachowaniu terminu. Organizacja przedsiębiorstwa, w tym odbiór korespondencji, jest wyłączną domeną tegoż przedsiębiorstwa. Uchybienia w tym zakresie obciążają przedsiębiorcę.

Mając na uwadze powyższe, słusznie Sąd Rejonowy odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty jako spóźniony.

Zażalenie pozwanego w tym zakresie – jako bezzasadne – podlegało oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na mocy art. 98 k.p.c.

(...)

Z.

1. (...)

2. (...)

3. (...)

T. (...)